

Літній ранок

Вінграновський Микола Степанович

Джмелі спросоння — буц! —
лобами!

Попадали, ревуть в траві.
І задзвонили над джмелями
Дзвінки-дзвіночки лісові.

Повільне сонце на тумані
До проса вплигло з води,
Де на пташинім щебетанні
Тинявся малиновий дим.

Лиш сонях спав, хоча й не мусив,
І ось за те, аби він знав,
Важкий ячмінь медовим вусом
Бджолу за лапку лоскотав.

У картузах із парусини
Комбайн комбайнові гукав:
— То що ж косить?
Воно — все синє!
Де льон? Де небо? Де ріка?

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/litnii_ranok